

Rægtningen agtede at indbringe i denne Samling. Man har ogsaa anset det for uhenfigtsmæssigt og urigtigt i een og samme Samling at forelægge mange eller dog flere af de vigtigere Reformforslag. Man har af de større Spørgsmaal, som der kunde være Tale om at indbringe for Rigsdagen, udtaget dem, som man ansaa for de vigtigste, og som man mente burde fremmes med al mulig Kraft og føres tilende. Man har til dette Formaalets Opnaaelse troet at burde samle Arbeidskraften og Interessen om disse Spørgsmaal, og det er altsaa Grunden til, at der ikke for Tiden foreligger for Thinget andre eller flere Lovforslag af gennemgribende Vigtighed. Hvad den her paa Bane bragte Sag angaar, da har Regeringen høvt endnu en særlig Grund til ikke denne Gang at forelægge noget Lovforslag derom. Der er jo under Forhandling paa Rigsdagen et andet Lovforslag af betydelig Vigtighed, nemlig Forlaget angaaende Præsternes Lønning, og det synes klart, at det endelige Udfald af denne Sags Behandling maa faae en overordentlig Betydning for det Spørgsmaal, som nu er fremdraget her. Jeg har derfor ogsaa troet, at der heri laa en Opfordring til for Tiden ikke at beskæftige sig dermed. Det har i alt Fald været disse Grunde, som have gjort, at Regeringen ikke har paatænkt og heller ikke agter i nærværende Samling at forelægge et Forslag angaaende Tiendens Afløsning.

Ordføreren (Høgsbro): Ja, jeg har jo i alt Fald faaet et meget klart Svar paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt vi i denne Samling kunne vente noget Forslag angaaende Tiendens Afløsning fra Regeringens Side; men jeg vilde have ønsket, at dette Svar havde været noget fylldigere, saaledes at man deraf kunde have sluttet, hvorledes Regeringens Stilling vilde være, dels til det Spørgsmaal, jeg tillod mig at fremdrage, om en omhyggeligere Bearbejdelse af de Oplysninger, som allerede tilbids foreligger hos Regeringen, og dels til selve Afløsningsspørgsmaalet. Navnlige kunde jeg have ønsket at faae at vide, om man, naar denne Sag blev dragen frem fra Thingets Side, kunde vente, at Regeringen vilde yde sin Medvirkning til, at Sagen kunde blive fremmet, thi naar den ærebe Minister udtalte, at Præstelønningsagen helst maatte afgjøres først, saa tror jeg dog, at dette Spørgsmaal om Tiendens Afløsning vilde kunne faae en ikke ringe Indflydelse netop paa en heldig Afgjørelse af Præstelønningsagen. Det er jo f. Ex. et gammelt Stridspunkt, om Præstelønningen skal ydes i Byg eller Penge. Jeg veed vel, at den nuværende Regering har foreslaaet, at den skal ydes i Penge, men dermed er dette Spørgsmaal dog maaste ikke kommet ud af Verden. Dette vilde derimod Forlaget om Tiendens Afløsning fuldstændig kunne bewirke. Dernæst er jo endnu tilbage det store Spørgsmaal om Tilveiebringelsen af de fornødne Midler til

Lønningen af Præsterne i Kjøbstæderne og i Kjøbenhavn, efter at Ydelsen af Offer og Accidenfer er gjort til en fri Sag. Og saa i denne Henseende vilde det ikke være uden Betydning for den endelige Ordning, om man omtrent kjendte Regeringens Anskuelse angaaende det Spørgsmaal, som jeg har tilladt mig at bringe paa Bane, og vel endnu heller den hele Lovgivningsmagts. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om den ærebe Minister vilde give nærmere Oplysninger om disse Ting, men hvis ikke, maa jeg i alt Fald takke ham, fordi jeg har faaet et saa klart Svar paa, hvad jeg har spurgt om.

Indenrigsministeren (Steel): Hvis jeg har forstaaet det ærebe Medlem rigtig, saa ønsker han Oplysning om, hvorvidt der kan ventes en Bearbejdelse af det statistiske Materiale, som er blevet samlet ved Indenrigsministeriets Foranstaltning. I den Henseende skal jeg bemærke, at, efter hvad der foreligger fra det statistiske Bureau, vil det være overordentlig vanskeligt at frembringe Oplysninger, som kunne have nogen afgjørende Betydning, idet de Indberetninger, som man har faaet fra forskjellige Sider, ere temmelig mangelfulde, saaledes at man paa disse ikke kan støtte noget egentlig paalideligt Resultat. Med Hensyn til de øvrige Spørgsmaal, som det ærebe Medlem har stillet til Ministeren, kan jeg ikke give ham noget bestemt Svar. Da Regeringen ikke har paatænkt at forelægge noget Lovforslag af den omhandlede Art, og da man — som det vil være klart af mine Udtalelser — har anset det for nyttigt, at denne Sag bliver udsat, saa har der ikke været Anledning til at tage under Overveelse, hvorvidt eller hvorledes man vilde kunne gaa ind paa den. Jeg kan derfor i den Henseende ikke udtale mig nøiere, end jeg har gjort.

Solm: Det forekommer mig dog, at man kunde have høvt Grund til at vente et noget andet Svar af den høitæredede Minister. Man kunde jo egentlig nok sige sig selv, at det maaste vilde blive vanskeligt for Ministeren at indbringe et saadant Forslag iaar, men dette er Et, og et Andet er, om man fra Ministerens Side kunde have høvt en noget villigere Tilflutning. Jeg har i alt Fald faaet det Indtryk, at Ministerens Svar var noget uvidgende. Derfor man f. Ex. havde faaet det Svar af den høitæredede Minister, at det skulde være ham magtpaaliggende saa snart som muligt at søge at faae et Forslag udarbejdet, saa vilde man have høvt en Fornemmelse af Regeringens Stilling dertil; men det forekommer mig, at det Svar, som vi fik fra Ministerens Side, egentlig ikke i og for sig gav os Haab om at kunne vente Noget fra den Side. Jeg skulde derfor meget ønske at høre en Udtalelse fra den høitæredede Minister om, hvorvidt han er velvillig stemt for selve Tænkens Ud-